H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler	Dato	Sted
H.M. Dronning Margrethe II Danmarks regent	31. december 1997	Christian 9. Palæ, Amalienborg

Årets og tidens gang kan ses på flere måder. Som et målebånd, der ruller sig ud: Dag føjer sig til dag i en uendelig række fra fortiden ind i fremtiden. Eller det kan ses som en evig gentagelse: Somm er bliver til vinter, december følges af januar, i år som i fjor, som gennem årtusinder.

Men uanset, hvilket billede vi vælger, er der altid tale om et forløb, som det er nødvendigt for os mennesker at holde orden på. Et sted på cirklen, på målebåndet, må vi sætte et mærke. Ikke altid samme sted, det har vekslet og veksler stadig fra tid til tid og fra den ene kulturkreds til den anden. For os er punktet nu i denne nat, nytårsnat. Her går skellet, her er overgangen.

Derfor er nytårsaften en god anledning til at se tilbage, ikke blot på året, der gik, men også på de foregående år. Det er som at blade i familiealbummet. På billede efter billede optræder familiens medlemmer, dens venner og bekendte, til hverdag og fest, ved arbejdet og på ferie. Vi får glimt fra forskellige begivenheder, store som små.

De fleste er helt private, men på enkelte dukker en større sammenhang frem: En tilfældig baggrund kan pege ud over os selv, kan være med til at tidsfæste billedet, gøre det typisk for en hele epoke. Ind i mellem er der pludselig et

avisbillede, hvad skal det her blandt familieminderne?

Jamen, se der, helt henne i hjørnet står en bedstefar, en kusine jo, vi var selv med, vi har også del i de historiske begivenheder.

Vor egen private historie er en del af en større helhed. Det bliver klart, når vi betragte et længere tidsafsnit under et. Så ser vi, at ikke blot vi selv forandrer os, vort samfund forbliver heller ikke uforanderligt det samme.

Der er sket meget for Danmark i løbet af den sidste generation. Horisonten er blevet bredere, perspektivet dybere. Vi er godt på vej til at arbejde os ud af vores sneglehus. Der hvor vi for over 100 år siden søgte tilflugt for stilfærdigt og ubemærket at samle os om os selv og på sikker afstand nøjes med at betragte verden udenfor.

Oftere og oftere er Danmark til stede, hvor det gælder, ikke kun som iagttager, men som aktiv medspiller, med egen mening og egen indsats. Vi viser os ikke længere så ængstelige over for verden omkring os. Det er i mine øjne en af de største forandringer, der er sket med Danmark i de senere år. Vi er som stat, som nation begyndt at se os selv i et nyt lys, et klarere lys end det flakkende skær fra selvironiens skæve refleksspejl. For vi har jo opdaget, at vi ikke er så små endda, og at der lyttes til os, når vi gør vores stilling op og gør den klar. Vi er blevet mere bevidste om, at vores indsats betyder noget. Der lægges mærke til, at Danmark er med - og lægges vægt på det.

Det stiller krav til os alle sammen. Hvis vi som nation skal deltage aktivt og få indflydelse på, hvordan rammerne udformes også for vores fremtid og levevilkår, så er det nødvendigt, at vi interesserer os for, hvad der rører sig i verden omkring os. Det kan virke uoverskueligt, når vi ser på mange af dagens aktuelle spørgsmål: Fordelingen af verdens ressourcer, beskyttelsen af miljøet mod forurening og rovdrift, på CO-udslip og huller i ozonlaget. Det gør det ikke lettere, at selv eksperter har svært ved at overskue problemerne, endsige nå til enighed om dem. Derfor skal vi heller ikke lade os rive med af sensationsprægede dommedagsprofetier og som opskræmte flokdyr fare fra deri ene ende af folden til den anden, hver gang råbet lyder: `Ulven kommer'. Det er nemlig lige så ansvarsløst over for kommende generationer som bare at lade stå til. Vi må ikke afvise at beskæftige os med vor tids store udfordringer. Vi må engagere os i udviklingen og deltage i debatten. Det er til syvende og sidst vore egne holdninger, der er bestemmende for, om Danmark kan være med til at yde en indsats.

Har Danmark mange gange ført en lidt tilbagetrukken tilværelse, har det på den anden side aldrig skortet på enkeltpersoner, der var villige til at engagere sig og gøre en indsats. Urædde danskere har der altid været. Dem skal vi takke, og til dem går min nytårshilsen. Det gælder dem, der gør tjeneste for fredens og sikkerhedens skyld, i OSCE- eller NATOsammenhæng eller under FN's flag, og det gælder de mange i det internationale hjælpearbejde, som lindrer og hjælper, opmuntrer og støtter. Dem og deres pårørende ønsker jeg et godt og glædeligt nytår.

Jeg ønsker også er godt nytår for de mange danske, der har slået sig ned uden for Danmark og for de danske syd for grænsen, alle de mange, der som gode borgere i deres land dog stadig føler en dyb tilknytning til deres danske sprog og flag.

Som altid omkring nytår går mine tanker også mod nord til Færøerne og Grønland, og ganske særlig når vi som i år har været på besøg. Sammen med kronprins Frederik var Prinsen og jeg på kort visit i Tórshavn. Den velkomst, vi fik under det indholdsmættede besøg, vil vi ikke glemme. For Kronprinsen blev mødet med Færøerne en stor oplevelse, også han fik tydeligt at mærke, at det færøske samfund er ved at finde optimismen og livsmodet igen. Jeg ønsker et godt og lykkeligt nytår for Færøerne og det færøske samfund.

Rejsen gik også til Grønland, og jeg havde glædet mig til gensynet med de mange kendte steder, men ikke mindre til at opleve nogle af de nordlige grønlandske bygder, som hverken Prinsen eller jeg før havde besøgt. Desto større var min skuffelse over at måtte afbryde turen på grund af helbredet.

Men trods mit frafald kunne Prinsen sammen med prins Joachim og prinsesse Alexandra gennemføre hele rejsen. Den modtagelse, som det grønlandske folk gav dem, vil de altid mindes, og jeg, som sad nede i Danmark, kunne stolt og rørt følge med i alt, hvad der foregik.

I aften har jeg hele min familie med mig, når jeg ønsker et godt nytår for alle i Grønland, for hver enkelt familie og for de mange samfund, små som store, der ligger langs Grønlands forrevne kyster og lyser varmt og fortrøstningsfuldt i polarnatten.

Mens de fleste af os sover trygt eller fejrer nytår, er der nogle, som må våge også i

denne nat. Jeg tænker på dem, der gør tjeneste i politi og beredskab og ved hospitalerne, og sender dem alle mine gode nytårsønsker.

Skal 1997 fortælles i billeder, er det helt klart regeringsjubilæet, som har sat sir præg på året for Prinsen og mig. I aften vil jeg benytte muligheden for igen at sige tak for alt, hvad vi har modtaget af gode ønsker, af gaver og af hjertelig opmærksomhed i årets løb. Den samme hengivenhed har også min moder, dronning Ingrid, mærket under sin sygdom, og hun beder mig bringe sin dybfølte tak.

Når vi hver især vil sætte billeder i årets album, er der både glade og tunge stunder at mindes, for nogle måske flest af de sidste. Måtte det nye år bringe dem lindring og mange glæder trods alt og blive et godt år for os alle.

GUD BEVARE DANMARK

Tags
Kongehuset, Nytårstale

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-1997